

ניתן לקבל את
העלון בפקס
דרך אוצר
הגליונות
023132641
קוד עלון
9740

"לעורר ליבי"

מאמר שבועי לאברכים ובני ישיבות

שמחת תורה גליון מס' 51

לתרומות ניתן
לתרום
בנדירים פלוס
בקופת
"לעורר ליבי"
תזכו למצוות.
ניתן להנציח
עלון לע"נ
ולרפואה

אנחנו לא רק לומדים את מה 'אביי' אמר, אנחנו מנסים להתחבר לדעתו! בשביל לאהוב את התורה, בשביל להתחבר לתורה, צריך לחבר את הדעה שלי, בשביל שיום אחד יגידו עליי "דעת תורה" אני לא יכול לקרוא גמרא ולהבין, אני חייב להתחבר לכל 'סברא' 'וסברא', ככה מקבלים "שמחת התורה"

מִרְן הַגְרָאמ"מ שֶׁךְ זצ"ל שהיה אבי 'השמחת התורה' אבי 'הברען' בתורה, היה כועס כשהבחורים לא היו מתקפים אותו בשיעור "מה אני מוסר שיעור למתים???" כך הוא שאל.

שמחת תורה

אין דבר יותר חשוב מלימוד תורה!

לא בדיוק

יש משהו יותר חשוב מתלמוד תורה!

איך יכול להיות? הרי כל הזמן אומרים שהדבר הכי חשוב זה 'תורה' ו'תורה' ורק 'תורה'! איך אתה מעז לכפור 'בבסיס' של 'הבסיס'?

אז זהו שיש לי 'מקור' שיש משהו יותר חשוב מ'לימוד תורה'.

אבל איך יכול להיות? הרי אומרים שכל 'התורמים' הכי גדולים הם ה'עצי חיים' של הספר תורה, אבל אלו שלומדים, זה הדבר הכי חשוב!!!

מסכת מגילה דף ג' ב' כתוב שיש משהו שהוא יותר מהדבר הכי חשוב, יש משהו שהוא יותר מתלמוד תורה! עיי"ש

כתוב שם ש'כבוד התורה'! זה יותר חשוב מהכל!

אז זהו שיש לנו הרבה עבודה בחג 'שמחת תורה' לקיים מה שנאמר שישו ושמחו "ותנו כבוד לתורה" {ואולי גם נכבד את התורה שלנו, תכבד את התורה שאתה לומד!!! אל תזלזל בה!!! אל תגיד היא לא שווה כלום כי לא למדתי לשמה' מחובתך לכבד את התורה! גם אם זה תורה שאתה למדתי!}

אני רוצה לשמוח בתורה כל השנה

טיפים

אנחנו רוצים לשמוח בתורה כל השנה!

רוצים מאוד! הרי בסוף זה החיים שלנו!

אז ככה. ככל שתפתח יותר 'שוטנשטיין' אתה תבין הכל! אבל אתה לא 'תשמח' בתורה! אולי 'שוטנשטיין' ישמח בתורה שהוא זיכה אותך, אבל אתה? אתה לא תשמח!

[ברור שמי שהוציא את הגמרא המכונה שוטנשטיין שכרו עצום, ואין בכוונתי ולו לרמוז אחרת, יתכן אפילו שהוא יכול להתקרא ממוסרי התורה בדורנו] אבל בשביל "לשמוח בתורה אתה צריך להיות ה'שוטנשטיין'"

אבל יש לי בשורה בשבילך! יש לך 'שוטנשטיין' פנימי.

איך אני יודע? כי לפעמים אני לא מבין משהו בגמרא, וכשמישהו בא לשאול אותי על הגמרא, פתאום יש לי מה לענות לו!

נתקעת עם משהו קשה בגמרא? {לא מדבר על ביאור מילים} תנשום עמוק, תשאל את עצמך את השאלה, תתקדם קצת קדימה, תחזור טיפה אחורה, לפעמים זה חשבון שצריך להחזיק ראש בכמה מהלכים בסיפור.

אחרי שהבנת את זה מעצמך, זה שלך! זה סיפוק! זה אוטומטי מביא שמחה!

דבר נוסף שמביא לסיפוק, כל פעם שאתה לומד תביע את הדעה שלך! לא שחלילה אתה ראוי לחשוב אפילו לחלוק על ראשונים, וכ"ש על אמוראים, אבל בל נשכח, אתה לא יושב עכשיו 'בבית הדין' אתה לא מכריע 'בסנהדרין', ומכיון שכך, מחוייב אתה לומר מה דעתך.

אתה יושב ועוסק בתורה! אתה לא אוסף 'אוסף ידיעות' אתה מנסה להתחבר לתורה! אתה חייב להגיד כל הזמן מה דעתך! והאם אתה מתחבר או לא. ברור שאם לא התחברת זה בעיה שלך, לא של הרי"ף ובטח לא של רב הונא, אבל ככה לומדים!

את כל הצרות, את כל הקשיים, וכעת אני עם 'אצבע בסידור' מתפלל לבוראי. מיד בסיום 'שמונה עשרה' אני רץ חזרה לכל הצרות, לכל המטלות היומיומיות, אבל המטאטא הזה עושה פלאות.

נשמע מופרך? תנסה ותראה בעצמך.

אני כועס נורא על החברותא שלי! אני לוקח מטאטא, אני שם בצד את כל הכעסים, אני לא זורק שום דבר לפח, וכעת אני לומד אתו, כשאסיים, אני אטפל בכל הכעסים, לפחות אני אנסה לטפל, זה גם משהו.

שמחת תורה תשפ"ד

מספרים שסיפרו לחזון אי"ש על השואה הארורה, הוא אמר משפט, שתוכנו שזה הכי מידת הרחמים שיש בעולם.

כלומר אנחנו לא מבינים כלום! ולא יודעים למה, אבל אנחנו יודעים שעשה את זה 'מישהו' שאוהב אותנו.

שמחת תורה תשפ"ד כולנו זוכרים את זה, והיום אנחנו יכולים לומר שאנחנו רואים בחוש כמה רחמים זה היה! ברור שזה היה יום הכי כואב שיש, אבל במבט של שנים קדימה, זה לא יאומן. אני רוצה שתבין, בחודש אלול האחרון היו הרבה אנשים הקרויים 'אנשי שמאל' שהגיעו לסליחות ערב ערב, רק תעשה חשבון פשוט. אם הם ככה מתנהגים, תבין איך עם ישראל הופך את עורו לנגד ענינו. שמחת תורה תשפ"ד גרם לבנים ש'גלו מעל שולחן אביהם' לשוב אליו, כל אחד לפי גודל הבנתו.

יהיו הדברים לעילוי נשמת הקדושים שנהרגו באותה השבת.

שבת שלוי

לתרומות והנצחות, הארות והערות, וכן להוספה לרשימת התפוצה העלון במייל N0527109698@GMAIL.COM

בשמחת תורה, נשיר כולנו את השיר "טוב לי תורת פיד מאלפי זהב וכסף" ויהיו כאלו שיתחילו להתנערוזי אולי יש פה חשש שקר, כי הרי הם לא בדיוק בדרגה הזו, אז חשוב לי לומר להם משהו. הגם שלפעמים אי מי מאיתנו נכשל ונמשך 'למיליון שקל' יותר מידף גמרא' יש נקודה שכולנו מבינים אותה. כולנו חיים אותה. המיליון שקל הוא מרגש אותנו לתקופה, ואחר כך אנחנו שוכחים ממנו וחושבים על המיליון הבא, בהנחה שהמיליון הראשון לא נעלם לו.

תשאל אברך בן ארבעים שקיבל דירה בירושלים מהשווער שלו בחתונה, האם הוא מרגיש שמח מהכסף ההוא?

הוא אפילו לא זוכר את זה... הוא רק זוכר שמחר יש לו גמ"ח להחזיר ואין לו מאיפה. אבל הדף גמרא שלמדנו לא הולך לשום מקום!!! גם לא עוד שבעים שנה!!! זה כולנו מבינים, זה כולנו חיים! וזה מה שאנחנו יכולים לכוון בשיר "טוב לי תורת פיד מאלפי זהב וכסף"! יהי רצון שנחיה את הפסוק הזה עד כלות!

שיטת המטאטא

חג שמחת תורה!

אחד הסייטים שיש.

אתה צריך לרקוד! אתה צריך לחשבן האם זה נראה שאתה רוקד מתוך 'אהבת תורה' או מתוך 'הכרח', אתה צריך גם לחשבן האם זה נראה שאתה רוקד 'ספונטאני', או שאתה רוקד 'מאולץ', והאם אתה שר 'בקול' כמו ראובן, והאם אתה רוקד 'לייבדיק' כמו שמעון, או שאתה רוקד 'קפוא' כזה כמו לוי, והאם נתנו לך להקריא בקול קטע מהשירים, האם נתנו לך 'פתיחת הארון' או שנתנו למישהו שהוא הרבה פחות ממך. שלא לדבר על הקושי הפרקטי שכל הסעודות נהפכות ואין סדר, והכל בלאגן... בא נאמר ש'הקפות שניות' זה הכי כיף, גם כי זה מבשר על 'חזרה לשגרה', גם כי זה עם 'מוזיקה', גם כי מגיע 'הזמר מספר אחד'... כל אחד והמספר אחד שלו...

אין לי פתרון בשבילך!

אבל כן חשוב לי לומר לך משהו חשוב!

יש משהו שנקרא 'מטאטא' אני כעת מצווה לשמוח עם התורה, אני לוקח מטאטא, אני מזיז את כל הרגשות את כל התסבוכות הצידה!

'חלילה וחס' שלא תבין אותי לא טוב! אני לא זורק את זה לפח! 'חלילה וחס' אני לוקח את כל התסבוכות ושומר אותם ב'וויטרינה', אבל כרגע אני מקיים את רצון בוראי. במוצאי שמחת תורה אני רץ לוויטרינה ולוקח את כל מה שהשארתי שם! אבל כעת אני עושה את 'רצון בוראי' אני רוקד ומפזז בכל עוז כמו דוד, שהשפיל את כבודו ורקד עד כדי שהיו שבזו לו בליבו.

המטאטא הזה עוזר להרבה דברים, למשל אני ניגש לתפילת שמונה עשרה, אני לוקח מטאטא, אני מזיז הצידה